

Spijker kwartier

wijkkrant

4 **Binnenkijken bij... Marita Flier**

10 **Een wolf, liefde,
vluchtelingen en rust
in de kerk**

12 **Saxofonist
Miguel Boelens:
avontuurlijke
muzikale
verbeelding**

VOORWOORD

Het derde nummer van deze redactie ligt ter lezing. Opnieuw een - volgens ons - mooie mix van artikelen, verhalen en beelden van en over onze wijk. En tot stand gekomen met een zich ontwikkelende werkwijze, waarbij ieder van ons redactieteam verschillende taken oppakt en uitvoert. Hierbij ligt de rol van eindredacteur niet meer bij één persoon. Vandaar dat we vanaf de volgende editie dit redactioneel voorwoord gaan benutten om telkens een ander redactielid aan onze lezers voor te stellen.

We vinden geleidelijk een herkenbare rubriekenindeling, afgewisseld met korte berichten, mededelingen of creatieve uitingen in woord en beeld. We zijn zeer blij met de adviezen van Hester Macrander, die ons ondersteunt bij het redigeren, alsook met de vormgeving en opmaak door Harald Slaterus.

In het komende kwartaal bereiden we ons voor op een meer stevige samenwerking met de wijkwebsite mijnspijkerkwartier.nl. Hierbij zal het thema van adverteren in de krant en op website zeker aan de orde komen. Daarnaast richten we ons ook op verbetering en intensivering van de verschillende rollen in de communicatie binnen onze wijk. Samen gaan we bekijken of en hoe we een groter bereik onder wijkbewoners kunnen opbouwen en beter zicht kunnen krijgen op de wensen van de verschillende groepen bewoners. Maar nu eerst deze uitgave en het tijdig en overal (!) bezorgen ervan bij bewoners en winkeliers. We hopen elke keer stappen vooruit te maken en staan altijd open voor – al dan niet positieve – kritiek. Zo hebben we inmiddels een eigen e-mailadres voor de wijkkrant geopend (zie colofon), omdat het niet voor iedereen gemakkelijk bleek om ons te bereiken. Namens de gehele redactie wens ik iedereen veel leesplezier!!

Rudolf Beijerman

Monume Emmastro

Bitterbal

Inez en Willem-Paul Edelman waren op 22 december 2016 veertig jaar getrouwd. 'Dan kun je', zoals Willem-Paul zegt: 'Een feest geven: iedereen drinkt wat, eet een bitterbal en dan is het weg. Of je markeert dat moment met iets blijvends voor jezelf en wat je kan nalaten, ook voor de buurt'.

Samen met buurtgenoot en medetoneelspeler Jan Verhoeven zijn zij zeer betrokken bij de jaarlijkse dodenherdenking in Arnhem.

Jan Verhoeven kan zich de eerste dodenherdenking in 1946, die plaatsvond tussen de puinhopen, nog heel goed herinneren. 'Eigenlijk hadden ze toentertijd de beschadigde Eusebiuskerk zo moeten laten staan; het was net een hand met een waarschuwende vinger'.

Lange nachten

'Wij kunnen nachtenlang over de oorlog doorpraten, Jan heeft heel veel gezien en meegemaakt wat er in Arnhem maar ook vooral in het Spijkerkwartier allemaal is

ntje aat

Eusebius na bombardement 1944 (Foto: Truin, 1946)

Van links naar rechts: Willem-Paul Edelman, Gérard Philipsen en Jan Verhoeven.

‘Een wond in oorlog geslagen pijn in brons gestold’

gebeurd’, zegt Willem-Paul. Jan Verhoeven is in de Emmastraat geboren en het huis wordt nu nog door hem, samen met de vierde generatie, bewoond. Zij vinden het zeer belangrijk dat oorlogservaringen worden doorgegeven aan de jongeren. ‘De oorlog is hier geweest en heeft veel kapotgemaakt. En is weer verder gegaan om ook in andere landen alles kapot te maken. Het gebeurt nu ook weer en voor iedereen die dit mee moet maken is het hetzelfde. Dezelfde angst, terreur, wreedheid en pijn, ook voor de kinderen; dat gaat nooit meer weg. Weer een beschadigde generatie die het leven op moet gaan pakken’. Jan weet: ‘De pijn van de oorlog draag je mee als een steen in je hart’. Bij de dodenherdenkingen leggen altijd jongeren de bloemen. ‘Zij vinden het vaak een eer dit te mogen doen en wij vinden het belangrijk dat het nadenken over oorlog ook bij hen door blijft gaan’.

Een wond

Toen de gevel van hun huis geschilderd moest worden werd er een struik verwijderd en daarachter bleek een grote beschadiging in de muur te zitten. Willem-Paul: ‘Dat is oorlogsschade van een granaatinslag, want ook binnen is daar één van de zitvensterbanken verdwenen. Zeer symbolisch: een beetje opgelapt en weggewerkt maar de schade zit er nog

steeds. Dáár wilden we wat mee doen’. Kunstenaar Gérard Philipsen ging op hun verzoek met dit gegeven aan de slag. ‘Ik maakte een paar schetsjes en kwam snel uit op een wond met hechtingen. Het symboliseert pijn en verbindt het verleden met het heden. Inez en Willem-Paul vonden het eerste ontwerp ook meteen het beste. Voor mij was dit de eerste keer dat ik met brons heb gewerkt’.

Alles komt bij elkaar

Jan Verhoeven is de bedenker van de tekst bij het monument. ‘Een wond in oorlog geslagen pijn in brons gestold’ (Arnhem 1944-45). ‘En zo komt alles bij elkaar; ons 40-jarig huwelijksjubileum, de schade in de muur, onze liefde voor kunst, het herdenken van en het verhalen over de oorlog en ervaringen doorgeven aan de volgende generaties. Samen met Jan en Gérard. Inez en ik wonen nu 40 jaar in dit huis en vinden het een hele mooie gedachte dat we dit monumentje ooit hier achter kunnen laten’.

Het monumentje is te zien aan de gevel van Emmastraat 12.

Tekst: Trudi Hendriks / Foto's (behalve Eusebius): Rien Meijer

Marita Flier

Wat denkt u dat uw woonkamer zegt over uzelf? Als eerste in deze nieuwe serie kijken we bij Marita binnen. Elf jaar woont zij nu op de Boulevard Heuvelink. Marita lat met beeldend kunstenaar Limmy Scheres. Zij werkt dagelijks met leefstijlen voor een projectontwikkelaar. We zijn benieuwd naar haar stijl! De woonkamer bestaat uit een voorkamer, een woonkeuken en een serre.

STADSRUST

Wat trekt je in deze buurt aan? 'Ik houd van deze architectuurstijl en de mensen die hier wonen. Veel creatieve en zelfstandige mensen. Leven en laten leven. Als student woonde ik hier om de hoek. Ik associeer de wijk met die fijne tijd. De ruimte in huis en het groen buiten geven mij rust. Mooi, zo midden in de stad. Als ik 's nachts niet kan slapen staar ik graag zittend in de vensterbank naar buiten.'

KRACHT VAN HUIS UIT

Uit wat voor milieu kom je? 'Een ondernemersgezin. De eerste jaren woonde ik op een boerderij bij Kampen. Mijn ouders hebben me vrij opgevoed. Net als mijn vader ben ik krachtig met een gevoelige binnenkant. Die gevoelige kant laat ik niet snel zien. Mijn moeder zorgde voor balans thuis, een spirituele vrouw. Daar heb ik gelukkig ook wat van meegekregen.' **Wat geeft jou balans?** 'Rust in mijn leuke en drukke leven. Ik wil dingen tot de essentie afpellen. Door structuur en duidelijkheid te zoeken kan ik omgaan met mijn chaotische aard. Ik dop mijn eigen boontjes en vraag zelden hulp.' **Is jouw krachtige kant terug te zien in huis?** 'Ik denk door de ruimte in huis, de grote keukenlamp en in de schilderijen van Limmy.'

EEN KUNSTMAATJE

Wat kenmerkt zijn werk? 'Hij maakt verstillend abstract werk: eenduidige vormen en meerdere lagen van één kleur. Hij wil openlaten wat je ziet.' **Wat zie jij?** 'Rust, naar de achtergrond van zijn schilderij boven de bank kan ik eindeloos kijken.'

DE ZORGZAME CHEF-KOK

Heb je een woondroom? 'Ik heb niet veel nodig. Bouw voor mij maar een keuken, dan leg ik wel een matrasje in de hoek.'

Wat geeft koken jou? 'Het geeft mij rust en ik kan mijn creativiteit uitleven. Ik verwen mensen hier graag met lekker eten. Soms kijk ik 's nachts zes afleveringen van *24Kitchen* (lacht). Een droom is om een paar maanden bij een chef-kok in de keuken te staan.' **In tegenstelling tot de rest is jouw keuken modern.** 'Tegenstellingen houden mij aan de gang. Dat strakke moderne geeft mij ook weer rust.'

TOT SLOT EEN KNUFFEL!

Ik zie weinig boeken of planten. 'Voor planten heb ik het te druk en te weinig geduld. Bloemen staan er wel vaak. En ik ben meer plaatjeskijker dan lezer. Zo doe ik inspiratie op voor mijn werk.' **Is de muis bij de keuken uit jouw jeugd?** 'Die kocht ik als cadeau, maar het geven kwam er niet van. Typisch voor mij: een idee niet uitvoeren. Voor mij hebben knuffels een identiteit. Vast mijn gevoelige kant' (lacht).'

Tekst: Foeke Galema / Foto's: Rien Meijer

Voor een projectontwikkelaar ontwikkel ik woonconcepten met behulp van kleurtypes. Een ontzettend leuke baan. Ik kan mijn creativiteit en vrijheid erin kwijt.' **Welk kleurtype ben jij?** 'Vooral rood: vrij, eigenzinnig en energiek. Ook geel, wat op extravertheid slaat. Ik houd van mensen om mij heen. Niet dat ik daar specifiek iets mee moet doen. Gezellig als ik geroezemoes van de burens hoor.'

ON ROUTE

Waar komen die kettingen daar aan de muur vandaan? 'Van een reis uit Ethiopië. Pakezels dragen ze, zodat je door het rinkelen hoort waar ze zijn. Functioneel en toch mooi. Kunstwerken! Ik ben erg van 'form follows function', ook in mijn werk.'

Heb je reiswensen? 'Met een eigen camper rondtrekken en maar zien waar je uitkomt. Zo sta ik ook in het leven.'

Waar matchen jullie? 'Vaak liggen we dubbel om domme humor. Hij maakt ook grappig werk: zoals Bambi met een steekvlam uit zijn gat, die hij Bombi noemt. We zijn alle twee onafhankelijk. Super leuk om bij elkaar te zijn, maar apart is ook prima.' **Wat geven jullie elkaar?** 'Ik regel meer de sociale contacten. Hij geeft mij rust.'

SAMEN ALLEEN

Waar ben je het meest blij mee hier in huis? 'De foto van mij en mijn hond. Zeven jaar terug overleed hij' (zie foto aan muur linksboven). **Wat gaf de hond jou?** 'Lekker buiten lopen en mijn hoofd leegmaken. Vaak liepen we apart van elkaar een rondje van een uur. Samen zijn en toch onze eigen gang gaan.' **Net als bij Limmy?** 'Ja dat klopt' (lacht).

VRIJ WERK

Waar breng je de meeste tijd door? 'Aan de eettafel. In de serre of in de voorkamer zit ik minder. Deels werk ik thuis. Ik kan mij hier beter concentreren dan op kantoor.'

Wil je weten welk kleurtype jij bent? Doe de test op: <https://web3.samr.nl/ennis/surveys/bsr3website>

Van links naar rechts: Hanne Vermeulen, Lisetta Schenk en Marleen Nissen.

Haptotherapie en relatietherapie in de Parkstraat

In het Therapeutenhuis aan de Parkstraat werken drie haptotherapeuten afwisselend in dezelfde praktijkruimte in het souterrain. Lisetta Schenk al sinds 2007, Marleen Nissen en Hanne Vermeulen zijn daar later bij gekomen. In het Therapeutenhuis werken tien therapeuten met ieder een eigen deskundigheid. Zoals Lisetta en Marleen zeggen: 'Allemaal gedreven mensen met hart voor het vak'. Zij ervaren dat zelf als inspirerend en als meerwaarde, ook omdat er naar elkaar wordt doorverwezen, als dat nodig is voor de cliënt.

Slecht in je vel

Haptotherapie werkt bij klachten die zich fysiek uiten, zowel aan het lichamelijke als aan het psychische deel. Pijn, spanning, vermoeidheid, burn-out, angsten, slecht slapen, veel piekeren, slecht in je vel zitten: het zegt iets over hoe iemand in het leven staat. Lisetta: 'Door alle eisen die de omgeving stelt, maar ook door de druk die iemand zichzelf oplegt, gaan mensen maar door en verliezen zichzelf, hun eigen gevoel en wat ze zelf willen uit het oog. Daar kun je letterlijk ziek van worden'.

Aanraken

Opnieuw 'aan den lijve' leren voelen gebeurt in de haptotherapiepraktijk door aanraking en oefeningen. Zo ervaart iemand eigen reacties en patronen die klachten veroorzaken en in stand hebben gehouden.

Lisetta: 'Wij vinden helemaal niets raar, maar gaan samen op zoek naar: wie ben je, wat wil je en wat is goed voor jou? Ook door daarover te praten'.

De therapie is niet leeftijdsgebonden.

Marleen: 'Ik heb een cliënt van 75 jaar die nog op zoek gaat naar zichzelf, maar ook jongvolwassenen die zichzelf nog helemaal moeten vinden, en alles wat daartussen zit. We lopen in de therapie een stuk mee in iemands leven en het is iedere keer weer mooi om te zien dat mensen blijer en gelukkiger verder kunnen'.

Voor haptotherapie is geen verwijzing van de huisarts nodig en is er vaak (deels) vergoeding mogelijk uit het aanvullende pakket van de zorgverzekeraar.

Workshop Haptotherapie

Om mensen kennis te laten maken met haptotherapie worden in de Lommerd op woensdag 4 oktober van 19.30-21.00 uur en op zaterdag 7 oktober van 11.00-12.30 uur vrijblijvende workshops georganiseerd. Dit voor een vergoeding van € 7,50 per persoon.

Hou me vast

Hiernaast komt er een training, of zoals Marleen zegt: 'Een relatie-onderhoudsbeurt en APK', voor stellen. Hierin wordt gewerkt met Emotionally Focused Therapie (EFT) van Sue Johnson. Uitgangspunt is dat mensen in een relatie geen ruzie zoeken met elkaar, maar verbinding. Deze training start op maandagavond 23 oktober van 19.00-21.00 uur in het Therapeutenhuis. Naast een plenair en informatief gedeelte wordt er apart met de stellen gewerkt door de therapeuten.

Marleen: 'Cursisten vinden het vaak een feest van herkenning en leren ook dat het helemaal niet gaat over wie de vuilnisbak buiten zet of over het dopje dat niet goed op de tube tandpasta zit. We komen in totaal zes keer bij elkaar'. Beide therapeuten hebben gezien dat mensen door de EFT training gelukkiger worden met elkaar en daarmee zelf beter in hun vel komen te zitten. Lisetta: 'Dit is ontzettend mooi werk om te doen!'

Voor informatie en/of aanmelding kun je terecht op: www.therapeutenhuis.nl/haptotherapieuten.

Tekst: Trudi Hendriks / Foto: Rien Meijer

>

Opening nieuwe broedplaats: Dazo 125

Van links naar rechts: Patrick Hoogenbosch, Maurits Follender, Arna Halldorsdottir, Marike Brüggemann, Willem van Gent, Monique Fisscher en Gerhard Meenks van den Broek.

Op 14 september was de feestelijke opening van de nieuwe broedplaats genaamd Dazo 125. De locatie aan de Spijkerstraat 125 is een ontmoetingsplek voor ondernemende wijkbewoners. Hier kunnen initiatieven uitgroeien tot ondernemingen. Het is een plaats om te dromen, netwerken, experimenteren en ideeën verder te ontwikkelen. Ook biedt de broedplaats ruimte voor kleinere activiteiten georganiseerd door wijkbewoners, zoals bijvoorbeeld workshops, lezingen en creatieve activiteiten. Initiatiefnemer DeBlauweWijkEconomie (DBWE) zet zich in voor een leefbaarder en duurzamer klimaat in de wijk. DBWE stimuleert wijkbewoners; hierdoor zijn onder andere Spijkerbed, HetBuurtGroenBedrijf, mo, Spijkerenergie en Spijkerdesign al ontstaan.

Voor verdere informatie: deblauwewijkeconomie@gmail.com.

Tekst: Manon Roozen / Foto: Monique Fisscher

Ons Spijkerkwartier is prachtig, dat weten we allemaal. Maar wie heeft het beste oog daarvoor en voor details? In welke straten zijn deze foto's genomen? De oplossing staat op de achterzijde!

Foto's: Rien Meijer

Kunst op de Koffie editie 2017

In oktober 2017 is er weer een *Kunst op de Koffie* (KODK)! Een weekend vol kunst, verbeelding en nieuwe ontmoetingen op plekken waar je anders niet zo maar binnenkomt: huiskamers in het Spijkerkwartier. KODK heeft voor deze editie 25 kunstenaars uitgenodigd en onderverdeeld in drie verschillende

tentoonstellingsvormen. Op 7 & 8 oktober zijn tussen 12:00 en 17:00 alle expositie-huiskamers te bezoeken. Bij Brasserie Thialf en bij Walter zijn allebei de dagen toegangskaarten te koop vanaf 11:00 uur. Wil je al eerder kaarten kopen? Dat kan! Vanaf 16 september start de voorverkoop van *Kunst op de Koffie* bij Wijnkoperij Yves

Boode (Steenstraat 28), Het Colofon (Bakkerstraat 56), De Bloembinderij (Spijkerlaan 7), of online op de website www.kunstopdekoffie.nl.

Tekst KODK / Foto: studio Beneden

Van links naar rechts: Karlijn Beekmans, Moos en Pascal Rietman.

Van Bram via Spijker naar Karel

Karlijn Beekmans had in het verleden wel eens bij Spijker gegeten en zag het pand, op zoek naar een nieuw woonhuis, ineens te koop staan. Samen met haar partner Pascal Rietman is ze in januari in het pand gaan kijken. 'Ik heb er echt twee nachten niet van geslapen, was er helemaal lyrisch van'. Toen begon het gereken en gepeiker: 'Ik heb er zoveel van geleerd: we hebben een exploitatiebegroting opgesteld, een accountant erbij gehaald en moesten natuurlijk de financiering rond krijgen. Er was ondertussen sprake van een potentiële huurder die vergevorderde plannen had (Susan Swart met hotel Swart) en ook daarom wilde eigenaar Bram Opsteeg van ons een beslissing'. Op 5 juli jongstleden was de overdracht.

Gewoon gaan doen

Karlijn is met haar 22 jaren al langer ondernemer: 'Op het VWO moest ik een ondernemersplan schrijven, dat heb ik toen gedaan over een foodtruck. Dat vond ik zo leuk dat ik school, in eerste instantie, niet helemaal heb afgemaakt maar met een foodtruck een paar jaar op festivals heb gestaan. Partner Pascal Rietman is ook ondernemer en heeft het evenementenbureau 8Bahn.

'We wonen met hond Moos sinds juli al in het voormalig restaurant aan de Driekoningenstraat. Ook tijdens de verbouwing, want er moest nog het één en ander aan gebeuren. We kregen van iedereen tips en tricks. Leuk hoor deze buurt, er wonen ook best veel vrienden en kennissen van ons'.

Karel

Naast de 4 hotelsuites, die ook opgeknapt worden, opent de koffiebar aan de Prins Hendrikstraat weer haar deuren. Karlijn en Sifra runnen dit. Karel (genoemd naar een van de hertogen van de buurt) is iedere dag, behalve dinsdag, geopend van 8.00 -19.00 uur. Ook voor de lunch! Het woongedeelte van Karlijn en Pascal aan de Driekoningenstraat kan worden gebruikt: 'Bijvoorbeeld voor 'private dining' met een gastkok, verjaardagen, als vergaderlocatie, 'iets' in combinatie met logeren in het hotel en ontbijten in de koffiebar. Alles kan hier, we willen echt maatwerk bieden'.

www.barhotelkarel.nl

Tekst: Trudi Hendriks / Foto: Rien Meijer

Een wolf, liefde, vluchtelingen en rust in de kerk

Vanuit de drukke Steenstraat kom je een andere wereld binnen. We zijn bij de meest zichtbare kerk van onze wijk, de Rooms-Katholieke Martinuskerk. Hier spreken we met pastoor Gerben Zweers. Hoe kijkt een lokale priester aan tegen veranderingen in de samenleving, de positie van de vrouw in de kerk en de mens achter het habijt?

RUST IN DE WIJK

Woon je in het Spijkerkwartier? 'Nee, in de pastorie van de Walburgiskerk (nabij de John Frostbrug).' **Heb je een idee hoe mensen uit de wijk tegen de kerk aankijken?** 'Veel mensen kennen het kerkgebouw omdat het zo gezichts-bepalend is. Sommigen noemen het de Steenstraatkerk. Het was vroeger vooral een kerk voor arbeiders; in de volksmond noemde men hem daarom de Klompenkerk.' **Vanwaar de naam Martinuskerk?** 'Van Sint Maarten, de oude patroonheilige van Arnhem: een Romeins soldaat die

bisschop wordt. Hij is een prachtige heilige die zijn mantel doormidden snijdt en aan een bedelaar geeft.' **Kun je zomaar een dienst volgen?** 'Je kunt altijd binnenlopen. Ik zou graag willen dat de kerk elke dag open is, als plek van rust in de hectiek – ook voor niet-gelovigen. Maar daar heb ik vrijwilligers bij nodig. Dus als er mensen willen helpen: laat je horen!' **Wie komen hier?** 'Onze leden zijn relatief jong. Ik schat dat een kwart onder de veertig is. Op zondag bezoeken zo'n 250 mensen de kerk. Eenderde is van buitenlandse afkomst. De zelfkant komt hier weinig.'

BARMHARTIG GRENZEN STELLEN

Hoeveel kerken zijn er in Arnhem? 'Van de twaalf kerken in de jaren zeventig zijn er nog maar twee over. Ten opzichte van vroeger staat de kerk volledig in de marge van de samenleving. Mensen zijn veel individualistischer. Toch blijven zij behoefte houden aan zingeving en willen zij ergens bij horen. Een psychiater zei eens: 'Sinds mensen niet meer biechten zit de psychiatrie vol.' **Wat is jullie rol in die veranderde maatschappij?** 'Mensen moeten tegenwoordig zoveel presteren. De regering en de maatschappij trekken zich terug, dus is er meer behoefte aan hulp. In mijn preek geef ik praktische handvatten voor het leven. En we helpen mensen die aan de onderkant van de samenleving zitten. Bijvoorbeeld door een maaltijd voor Syrische vluchtelingen te maken. **Welke waarden kenmerken het katholieke geloof?** 'Barmhartigheid is een belangrijke. Die is vanuit ons mensen niet grenzeloos. Als ik een bekende zwerver met een blikje bier bij de kerkdeur zie staan, zeg ik: 'Hé Wolf, dat gaan we niet doen.' Je moet wel grenzen stellen (lacht hij). Barmhartigheid is je hart volgen in geven en ontvangen.' **En wat zegt de bijbel?** 'De bijbel geeft vooral een moreel kompas. Dat kan soms lastig zijn. Neem de vluchtelingenproblematiek. Sommige parochianen waren tegen de komst van een AZC in Elderveld: 'Mijn huis zakt in waarde. En mijn dochter dan?' Die zorgen moet je serieus nemen en blijven delen met elkaar.'

IN ECHTE VERBONDENHEID

Is verschil tussen mannen en vrouwen een thema, bijvoorbeeld qua functies? 'Vrouwen zijn uiteraard gelijk aan mannen, maar onder meer de rol van priester is voorbehouden aan de man.' **Waarom is dat?** 'De priester heeft bij

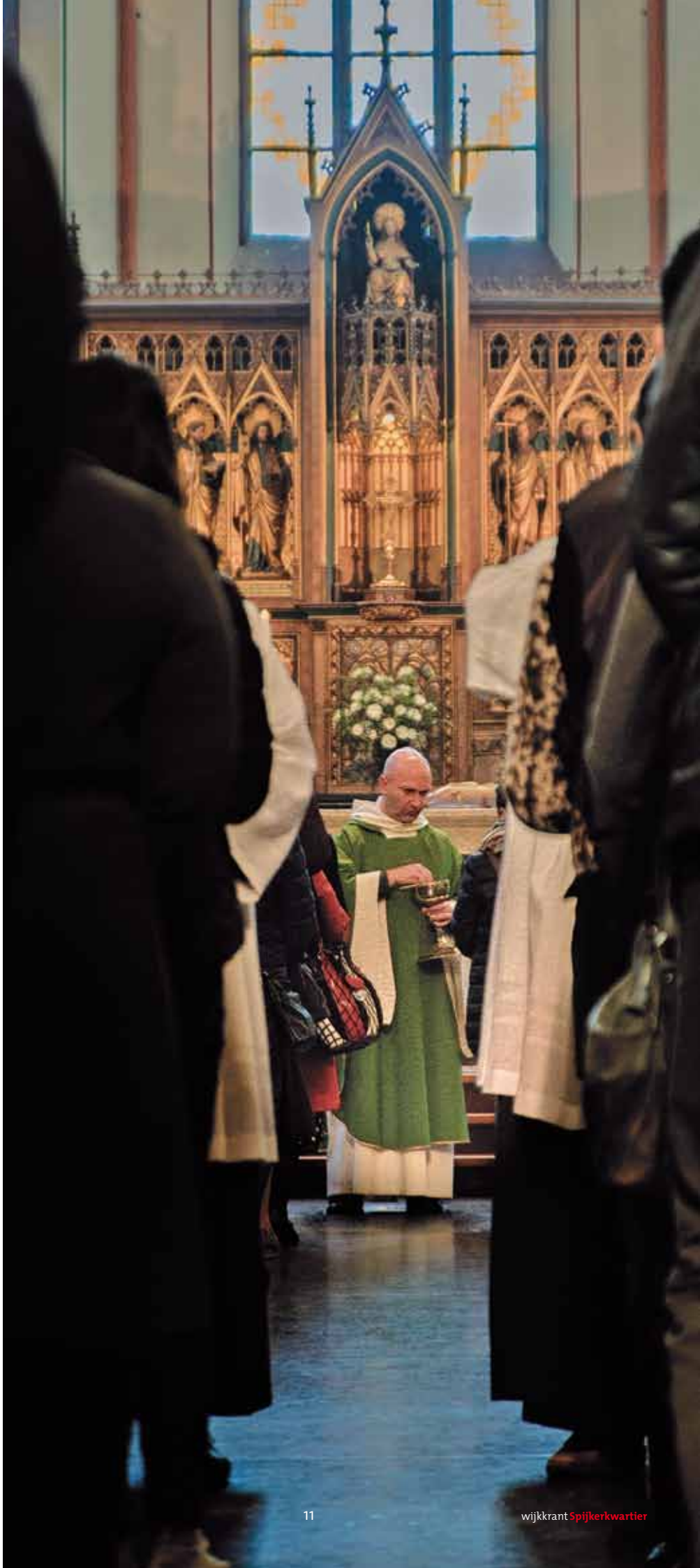
ons een sacramentele rol. Het is soort rollenspel waarin ik de rol van Christus speel en dat is een man. Het mens-zijn en man-zijn van Jezus staan niet los van elkaar.' **Een priester mag niet trouwen. Had je zelf niet gehuwd willen zijn?** 'Nee, hoewel ik er geen moeite mee zou hebben als getrouwde mannen priester mochten zijn. Verliefdheid is mij niet vreemd, maar ik heb bewust voor dit werk gekozen, en als ik ergens voor kies ga ik er helemaal voor. Het is een roeping. De combinatie met een gezin zou gaan knellen. Maar een priester is niet alleen: ik voel mij verbonden met de kerkgemeenschap en ik heb goede vrienden en vriendinnen die ook een beetje over mij waken.'

VAN WETENSCHAP NAAR GELOOF

Wat heb je gestudeerd? 'Na een jaar studie tot laborant ben ik overgestapt op theologie. Prutsen op een lab was mij te eenzaam. Ik heb ook overwogen legerofficier te worden. Ook daar zet je je in voor een goede zaak en sta je als groep ergens voor.' **Waarom uiteindelijk dan theologie?** 'Ik ben altijd een gelovige jongen geweest. Als veertienjarige jarige kwam dat tot versterking door inspirerende voorbeelden in de kerk.' **Wat sprak je in hen aan?** 'Zij gaven zich totaal aan de gemeenschap. Ik heb mij altijd al willen inzetten voor een betere wereld.' **Heb je wel eens getwijfeld over jouw geloof?** 'Niet qua geloof, wel over grote vragen. Vanwaar het kwaad bijvoorbeeld?' **Hoe ben je daarmee omgegaan?** 'Ik heb leren leven met het idee dat de wereld onvolmaakt is en dat wij die ook niet volmaakt kunnen maken. Onze opdracht is om die wereld leefbaar voor een ander te maken. God heeft ons vrijheid gegeven en daarom is kwaad mogelijk.' **Hoe zouden vrienden jou omschrijven?** 'Creatief, ondernemend, flexibel, slordig. Volgens mij hoort dat bij mensen die creatief zijn. Gedreven, soms een beetje veeleisend. Zoiets ja.' **Veeleisend?** 'Ik neem er genoeg mee hoe het is. Maar ik vind het voor mijzelf niet snel goed.' **En de barmhartigheid dan?** (lacht) 'Je moet inderdaad ook barmhartig voor jezelf zijn.'

Tekst: Foeke Galema en Anita van Rootselaar /
Foto's: Renco Hatenboer

**Mis: dinsdag (09.00 uur),
zaterdag (12.00 uur, daarna
biecht) en zondag (11.30 uur).
Verder open: zaterdagmiddag en
donderdag/vrijdagochtend de
Mariakapel.**

Saxofonist Miguel Boelens: avontuurlijke muzikale verbeelding

Afgelopen zomer vond de vierde editie plaats van Cirque de la Liberté in het ASM havengebied bij de Rijn. Lof alom viel dit circus-theater de afgelopen jaren ten deel. Geheel terecht, want het is een verbluffende en betoverende mix van circus, theater en muziek. Cirque de la Liberté bestaat uit een internationaal gezelschap van circustheaterartiesten en muzikanten. Dit jaar nam de in het Spijkerviertel wonende saxofonist Miguel Boelens deel aan de voorstelling *Hoop!* van het circus. Ik spreek hem in zijn woning aan de Thiemestraat. Miguel is net terug van de repetitie voor de komende *Hoop!* voorstellingen, die de volgende dag later start dan gewoonlijk. Zo heeft hij tijd om op het verzoek van de Spijkerkrant voor een gesprek over zijn muzikale loopbaan in te gaan.

MUZIEKSCHOOL

De in Nijmegen geboren Miguel kwam vroeg met muziek in aanraking, doordat zijn vader directeur van de muziekschool was. 'Er waren altijd instrumenten thuis, als ik naar huis ging na schooltijd was ik benieuwd wat er nu weer stond,' vertelt Miguel, 'van gitaar tot bas, drumstel, keyboards, etc. Mijn oudste broer draaide veel nieuwe muziek die ik tot dan toe niet kende. Mijn vader gaf ook klarinetles en ik begon met klarinet. Later ben ik gaan drummen en via mijn vader kreeg ik toen weer een saxofoon en daar is het bij gebleven. Michael Brecker en David Sandborn waren de eerste saxofonisten die ik bijzonder vond. De eerste plaat die ik al op zesjarige leeftijd veel draaide was John Coltrane's *Soul Train*. Heel speciaal vond ik dat geluid, met name het nummer *Good Bait*. Ik kwam op mijn 17^e in aanraking met Raoul Soentken en Andreas Kretschmeier, toen studenten op het conservatorium. Zij hebben me bij een band gevraagd met allemaal conservatoriumstudenten, en mij gepusht om ook naar het conservatorium in Arnhem (Artez) te gaan. Hoewel ik mezelf niet goed genoeg vond, werd ik toch aangenomen en ben ik in 1995 afgestudeerd. Ik had al in heel wat bandjes gespeeld, maar Dimami is wel voor mij de

belangrijkste, een trio met verder Dion Nijland en Makki van Engelen (die ook bij het Cirque de la Liberté musiceert). We bestaan bijna twintig jaar, hebben verschillende cd's gemaakt en spelen regelmatig.'

Verdere namen waar Miguel Boelens mee gemusiceerd heeft zijn onder meer: Cubob City Big Band, New Cool Collective, Martin Fondse, Corrie van Binsberger en Racoon. 'Een scheidslijn tussen jazz en pop is er voor mij niet echt. Ik speel ook met het New Rotterdam Jazz Orchestra en we hebben tijdens het *Edison Gala* Lee Towers en Joshua Redman begeleid.'

Verder is Miguel sinds 2010 hoofdvakdocent en ensemblecoach bij Artez, zijn eigen oude conservatorium. 'Dat bevalt heel goed, ik doe dat één dag per week. Het is een fijne school waar ik mij erg thuis voel. Het is fantastisch om met jonge muzikanten te werken en mijn ervaring te delen!'

ANIMATIEFILMS

Een andere tak in Miguel's carrière is het componeren en produceren van muziek voor film en theater. 'Dit begon bij B-wave (muziekproductie studio), die hadden een grote opdracht gekregen om de muziek van *Nijntje* (de animatieserie) te maken en waren op zoek naar een componist

van commercials en televisieleaders. Ik was toevallig in de buurt en dacht: waarom niet? In 2002 ben ik dat fulltime gaan doen! Met dit werk ben ik rond 2007 gestopt. In die wereld moet je 24 uur per dag beschikbaar zijn. Je krijgt een telefoontje: 'Kun je nu? Het moet morgen af!'. Dat was niet te combineren met het saxofoonspelen. Toevallig kwam ik in 2010 in aanraking met Mascha Halberstadt en heb ik mijn eerste schreden gemaakt in de wereld van de animatie.'

De animatiefilms waarvoor Miguel componeerde zijn onder andere de internationale productie (KRO, Ketnet en TV3 Catalonia) *Picknick with Cake*, een serie gebaseerd op het gelijknamige boek van Thé Tjong King, die de *Cinekid Kinderkast Fictie Juryprijs* in 2013 won en in acht landen werd uitgezonden. Erg bekend werd de film *Under the Apple Tree* van Erik van Schaaik, die op het Nederlands Film Festival 2015 een Gouden Kalf won. Verder onder andere de prachtige animatiefilm *Dag meneer de Vries* van de Arnhemse animatrice en regisseur Mascha Halberstadt. 'Mijn ervaring met filmmuziek komt goed van pas bij Cirque de la Liberté, omdat ik gewend ben muziek te maken bij beelden. Verder ben ik aangesloten bij de NAM (de Nieuwe Arnhemse Muziekschool), een samenwerkingsverband van een aantal muziekdocenten uit Arnhem. Daar geef ik privéles' (zie voor informatie en aanmelding: www.miguelboelens.nl).

GEWELDIG WONEN

'Hier in de buurt heb ik eerst in de Kastanje-laan gewoond, later in de Emmastraat en tien jaar in de Schoolstraat. Met mijn vrouw en kinderen waren we toen op zoek en wilden persé in de wijk blijven wonen. We zijn erg blij dat dit huis op de Thiemestraat er toen kwam. Het is rustig en groen en meer levendig richting Spijkerstaat. Die afwisseling, de ligging bij Thialf en het parkje maken het geweldig.'

Tekst: Peter Weenink / Foto: Gerard Groenendijk

De diftar

De DIFTAR invoering is door de gemeenteraad uitgesteld en de ondergrondse containers zijn in verband met privacy wetgeving voorsnog weer zonder pasje te openen. Wordt vervolgd.

Foto's: Trudi Hendriks

Mevrouw Thea (links) en mevrouw Corrie (rechts) lezen voor op school.

Spijkerouderen actief in pilotproject Proeftuin

Karolien Eppink en Germa Huijbers zijn dit jaar gestart oudere bewoners uit de wijk, de zogenaamde 'Spijkerouderen', te interesseren om mee te helpen op basisschool de Sterrenkring. De school heeft een mooie schoolmoestuin, waarin elke woensdagmorgen leerlingen, begeleid door ouders, werken. Bij deze activiteit helpen ook ouderen mee, die graag tuinieren. Bij het project Proeftuin gaat het er in het bijzonder om contact te leggen tussen ouderen (65+) en basisschoolkinderen zodat ze kennis kunnen maken met elkaar en van elkaar kunnen leren.

Voorlezen bij kleuters

Op verzoek van de Sterrenkring zijn ook ouderen benaderd om wekelijks voor te lezen bij de kleutergroepen. Twee voorleesdames uit de wijk, mevrouw Corrie en mevrouw Thea, hebben met veel plezier verhalen voorgelezen. De kleuters, de leerkrachten, de directeur en, niet in de laatste plaats, mevrouw Corrie en mevrouw Thea waren zo enthousiast dat besloten is om in oktober verder te gaan met dit voorleesproject.

Bent of kent u een 'Spijkerouder' en wordt u enthousiast als u dit leest, dan bent u van harte welkom om met één of beide projecten mee te doen onder het motto: elkaar ontmoeten en plezier ervaren! Voor meer informatie en aanmelding: Germa Huijbers via telefoonnummer 06 55 88 24 27 of email: germa@moy.nl.

Tekst: Germa Huijbers / Foto's: Karolien Eppink en Germa Huijbers

Samen met de leerlingen helpen (oud-) juf Gretha (links) en mevrouw Corrie (rechts) in de schooltuin.

Zonnepanelen op de Lommerd: een succes!

Vorig jaar zijn er zonnepanelen op het dak van de Lommerd gelegd. Dit is mogelijk gemaakt door een crowdfundingactie waaraan een flink aantal wijkbewoners heeft meegedaan. De panelen hebben in 364 dagen méér stroom gegenereerd dan de Lommerd verbruikt. Er is 28.841 kWh opgewekt; het jaarverbruik van de Lommerd over die periode was 27.264 kWh. Daarmee is ruim € 4300,- bespaard op de energielasten van de Lommerd. Een prachtig resultaat, vindt het bestuur van Stichting Programma en Beheer de Nieuwe Lommerd, bij monde van Menno Ketel. Mede namens alle gebruikers van de Lommerd worden ook de geldschieters en Spijkerenergie (initiatiefnemer) daarvoor bedankt en hiermee even 'in het zonnetje' gezet.

Bron: verkorte tekst van Menno Ketel van mijnspijkerkwartier.nl

Foto: Rien Meijer

Eef Cornelissen-Bussink bij haar huldiging als erelid van de Dierenbescherming.

IN MEMORIAM: Tante Eef

Op 10 augustus jongstleden is mevrouw Cornelissen-Bussink, ook bekend als Tante Eef, op 98-jarige leeftijd overleden. Eef Cornelissen werd op 30 september 1918 te Arnhem geboren en woonde 64 jaar op Spijkerstraat 185, de woning naast Buurtcentrum De Lommerd, waar haar echtgenoot tot zijn overlijden in 1976 een lederwarenreparatiebedrijf had. Velen zullen haar gekend hebben als actief collectante voor de Dierenbescherming en het Rode Kruis bij Albert Heijn. De herinnering aan mevrouw Cornelissen zal binnen de wijk voortbestaan in de museumwoning Spijkerstraat 185, waarvan het voorhuis zal worden ingericht zoals zij daar in de afgelopen ruim 60 jaar heeft gewoond. Het thema van deze museumwoning is 'Op bezoek bij tante Eef'. Haar neef Pim Bussink zou uw herinneringen aan zijn tante graag per e-mail ontvangen op pimbussink@hotmail.com. Zij heeft hem vaak verteld hoe fijn ze het vond om in de Spijkerstraat te wonen. Sinds begin 2016 verbleef ze, nog steeds dichtbij, in De Herbergier Arnhem.

Tekst: Willem van Gent / Foto: Pim Bussink

Welkom bij Rubriek Woordslag,

Bij Woordslag proberen we zowel oude als nieuwe geluiden van de wijk terug te geven in de vorm van verhalen, denk hierbij aan proza of poëzie. Vaak gaan de verschillende stukken over de wijk, maar ook over Arnhem en heel soms leveren de schrijvers vrij werk in. Woordslag wil met deze rubriek een mengelmoes creëren die steeds iets onverwachts brengt. Heb je een opmerking, idee of zou je willen meeschrijven. Stuur dan je wens in een mailtje naar redacteur Rick Kewal: rickkewal@gmail.com. Namens alle redacteurs van Rubriek Woordslag willen we eenieder veel leesplezier wensen!

W; Arnheems meisje

Als jonge jongen was ik al door haar gefascineerd. Als ze bij me in de klas zou hebben gezeten, was ik vast enorm trots op haar geweest. Op haar lef en rebelse karakter. Haar gedurfde kleding en scherpe uitspraken. Ze zou het bloed onder nagels van leraren vandaan hebben gehaald. Iedere keer weer dat gevatte laatste woord. Ze zou vaak de klas uit zijn gestuurd. Het mocht helaas niet zo zijn. Ze is immers iets ouder dan ik. Stiekem was ik een beetje verliefd op haar. Al had ik geen idee hoe ze er precies uit zag. Mijn fantasie ging alle kanten op. Dreadlocks, sproeten, neusbel, legerkisten, een oude tas vol spreuken en buttons. Steeds een andere muts, scheef op haar hoofd. Maar vooral kleurrijk. Een

positief en vrolijk meisje. Dapper deed zij dingen die niet eens in me op zouden komen.

Arnhem werd te klein voor haar. Daarna Nederland ook. Ik ben haar altijd blijven volgen. Ze werd een globetrotter. Nooit geweten dat ze Fins kon. Wanneer ik in een vreemde stad kwam, verscheen er altijd een glimlach als ik zag dat ze hier geweest was. Op menig toilet werd ik aan haar herinnerd. Kreeg soms een kaartje van haar. Zelfs een keer een boek. Haar tomeloze energie is ze nooit kwijtgeraakt. En het meest bijzondere in het verhaal: Ze is altijd zeventien gebleven.

Vandaag ga ik haar ontmoeten. Ik denk terug aan die herfst dag toen ik voor het

eerst van haar hoorde. Gek toch, dat je een jaar of dertig weg kunt knippen alsof er niets gebeurd is. Er zijn veel belangstellenden vandaag. Tot mijn grote verbazing blijkt ze niet één maar twee vrouwen te zijn. En bovendien zijn ze hartstikke blond.

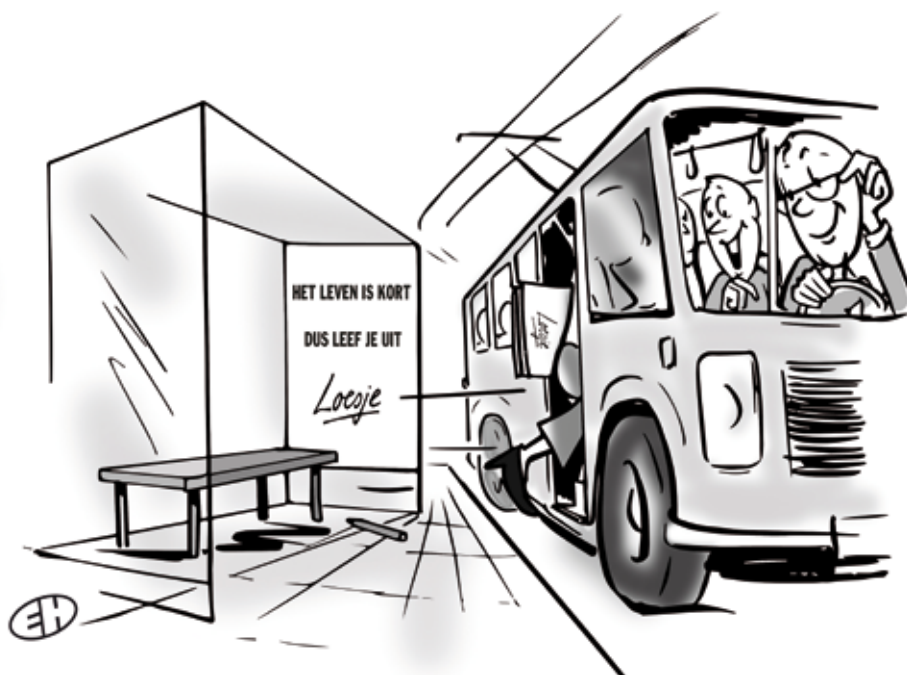
Deze ochtend mogen we in haar huid kruipen. De twee blondines laten ons tien stappen zien: Associëren, overdrijven, omdraaien, vergelijken met, aansporen tot, vragend maken, naar poëzie vertalen, omzetten in een idee, versimpelen en absurd maken. Zoveel structuur had ik niet van haar verwacht. We borduren door op de woorden van onze buurman of -vrouw en geven het papier door aan de volgende. Mooie vondsten mogen omcirkeld worden.

Alle aantekeningen zullen door een groepje elders doorgenomen worden. Beetje schuren. Beetje schaven. Op mijn vraag of ze zelf weleens de poster gehaald hebben, zeggen ze dat ze het niet zouden weten. Dit zou het doel voorbij streven. Loesje moet een mysterie blijven.

Tekst en foto: René Turk (dichter en columnist)

Lees meer op: www.reneturk.nl

Illustratie: Erwin Hogeboom (cartoonist) te Duiven

laat je verhalen maar thuis GA mee het spiegelende
 zwart in door de water val naar de
 onderstroom over de kaal gekraste
 bodem omlaag naar slangsterrenstad waar
 bloem diertjes met glazen vleugels
 de diepzee voodoo show belichten
 in duizend jaar tijd op de verweerde
 wijzerplaten stort de maalstroom
 zich ongestoord verder tomeloos
 over de broze botten van MAGISCHE
 meerminnen om dan traag en stil als oude flessenpost weer
 naar boven te glijden teer als een zeepbel
 zijn je gehalveerde klokjes de sleutels van het eeuwige

laat je verhalen maar thuis ga mee het spiegelende
 zwart in door de waterval naar de onderstroom over
 de kaal gekraste bodem omlaag naar slangsterrenstad
 waar bloemdiertjes met glazen vleugels de diepzee voodoo
 show belichten in duizend jaar tijd op de verweerde
 wijzerplaten stort de maalstroom zich ongestoord verder
 tomeloos over de broze botten van magische
 meerminnen om dan traag en stil als oude flessenpost
 weer naar boven te glijden teer als een zeepbel zijn je
 gehalveerde klokjes de sleutels van het eeuwige

Tekst en foto: Ana Roelofs

Lees meer op: www.anaruelofs.nl

Aan haar gezicht was al duidelijk af te lezen hoe ze zich voelde. En voor wie volledig van empathie verstoken was, maakte ze het zelf nog even duidelijk.

‘Ik ben *vreselijk* chagrijnig,’ zei ze. ‘Alles gaat mis vandaag. Er kwam koud water uit de douche, het brood was oud, een file tot Tokio en kom ik op mijn werk, ben ik mijn leesbril vergeten.’ Ze vernauwde haar ogen. ‘Deze dag komt echt niet meer goed.’

‘Kom, kom,’ grootvaderde ik. ‘Er zal heus wel *iets* positiefs te melden zijn, toch?’ De vraag ontlokte een spoor van een glimlach.

‘Ja,’ zei ze. ‘Mijn man. Hij zei *Ik hou van jou*, vanmorgen.’

Nog voor ik *Zie je wel* had kunnen zeggen, verstarde het gezicht weer.

‘Maar verder is alles klote,’ zei ze.

‘Heeft je man toevallig ook gezegd *waarom* hij van je houdt?’ vroeg ik.

Tekst en foto: René Gademann

‘Er zijn uitzonderingen die staan te trappelen om bij de regel te worden ingelijfd’

Cees Buddingh

(Een Mowl'etje (mo'wələce) is een kort verhaal van exact honderdvijftig woorden. Het is bedacht en ontwikkeld door René Gademann die al sinds jaar en dag publiceert op www.mowl.eu. En elke zaterdag op Arnhem Direct. Kortgeleden is van zijn hand de thriller Colheita verschenen bij de Arnhemse uitgeverij Aquazz. Het boek is ook verkrijgbaar bij de boekhandel.)

> Van Buurten Weten: Het Wijkpuntenplan

In het Bewonersoverleg van juli 2017 is een mondelinge uitleg gegeven over het Wijkpuntenplan. De werkgroep ‘Van Buurten Weten’ heeft een voorstel gemaakt om, door middel van halfjaarlijkse peilingen, alle bewoners van onze wijk de gelegenheid te geven de thema’s die zij in onze wijk belangrijk vinden kenbaar te maken. Op deze manier kunnen bewoners ideeën inbrengen, invloed uitoefenen op de plannen en de uitvoering daarvan bewaken.

De uitkomsten van de peilingen zijn te gebruiken door de bestaande werkgroepen: De Groengroep, Werkgroep Verkeer, Werkgroep Openbare Ruimte, DeEigenWijze-Wijk, DeBlauweWijk-Economie, enzovoort, of er ontstaan hierdoor nieuwe (werk)groepen die er mee aan de slag gaan. De uitkomsten zijn van belang voor het Bewonersoverleg: zij beslissen over de adviezen aan de gemeente, de beleidsplannen voor onze wijk en de besteding van beschikbare middelen. Ook de Spijkerbrigade, als dagelijks bestuur van onze wijk, weet zich met deze kennis ondersteund in hun werk. Tenslotte zijn de uitkomsten van de peilingen voor het Team Leefomgeving van de gemeente belangrijk om hun besluiten te kunnen onderbouwen.

De proef en het plan

Iedere wijkbewoner krijgt een aantal punten die kunnen worden verdeeld aan thema’s die zij zelf belangrijk vinden in het Spijkerkwartier. Op basis van het totaal uitgebrachte punten per thema wordt per half jaar de belangrijkheid van een thema vastgesteld. Bij iedere volgende peiling kunnen daar veranderingen in optreden; thema’s zijn meer of minder belangrijk geworden. Daarnaast kunnen bewoners zelf nieuwe thema’s aandragen, waar vervolgens op gestemd kan worden. Deze peilingen worden in samenwerking met de gemeente uitgevoerd. Iedere bewoner krijgt een uitnodiging toegestuurd zowel per brief als per mail. Privacy en anonimiteit is hierbij gewaarborgd. Men kan vervolgens of per biljet of via het internet slechts eenmaal per halfjaar een mening geven. Die vastgelegde stemming geldt voor het komende halfjaar.

Als bewoners geen mening uitbrengen, dan worden die punten in een algemene pot gestopt ‘de onbekende wijkbewo(n)st(er)’. Hierover kan het Bewonersoverleg beslissen.

De werkgroep ‘Van Buurten Weten’ werkt hierbij samen met Martijn Stappers en Gerbrig Dijkstra van het Team Leefomgeving en wordt daarbij ondersteund door Karen van Middelkoop. Zij wordt als project-begeleidster ingezet vanuit het programma Leefbaarheid van de provincie Gelderland. Samen werken wij aan deze plannen en aan de voorbereiding van de peilingen. Vooralsnog staat in het voorjaar 2018 een **Wijkpuntenfestival** met feestelijke aftrap van deze proef gepland.

Meedenken, meewerken, meepraten

In het Bewonersoverleg van september zullen de verder uitgewerkte plannen worden besproken. Iedereen wordt hierbij uitgenodigd mee te denken en te praten en/of mee te werken. Ideeën en suggesties zijn welkom en kunnen worden gericht aan de werkgroep ‘Van Buurten Weten’: vanbuurtenweten@gmail.com, onderwerp wijkpunten.

Tekst: Rudolf Beijerman / Foto: Willem van Gent

Schets herinrichting (bijna) klaar

Vanaf november vorig jaar is een groep enthousiaste inwoners van de Vrijstaat bezig geweest met het bedenken van een nieuwe inrichting van Thialf. Nu de woningen rondom het terrein bijna klaar zijn en de steigers rond onze grenzen zijn verdwenen, gaan we nadenken hoe het terrein er uit moet gaan zien.

Een paar dingen zijn al nieuw: er liggen grote keien onder de waterval, er staat een nieuw waterspeeltoestel (zie kader hiernaast). Maar we willen meer! Een vaste plek voor huttenbouwen bijvoorbeeld. En een vast beachvolleybalveld, een echte skelterroute. Ruimte voor de skaters, en een trampoline is helemaal hot!

Verplaatsen

Sommige dingen moeten verplaatst, bijvoorbeeld de plek voor de traditionele kerstboomverbranding. Of de populaire bandenschommel, omdat we op die plek een kabelbaan

willen maken die over het water scheert. Maar als die naast de familieschommel komt te staan, hebben we een leuke schommelhoek. Ook het bruggetje dat er al sinds de jaren 50 ligt maar nu geen functie meer heeft, verhuisd: over de sloot die we willen verlengen en verbreden.

Meer water

Thialf is al van oudsher een plek met veel water. Dat moet zo blijven. Maar we kunnen het spannender maken. Met een eilandje of rotsen waar je naartoe kan waden, ook als je in een rolstoel zit. In oktober maken we met de gemeente de plannen af.

Foto: Sanne

Nieuw waterspeeltoestel groot succes

Jullie trouwe bezoekers van Thialf hebben 'm natuurlijk al ontdekt en uitgetest: het nieuwe waterspeeltoestel. We hopen dat jullie er van hebben genoten deze zomer. Hij blijft hier voorlopig staan!

Wat zag Thialf er mooi uit tijdens Spijkerrok dit jaar hè?

VIND JE ONS OOK LEUK? GA NAAR WWW.FACEBOOK.COM/THIALF MET EEN LIKE BLIJF JE OP DE HOOGTE

Straatcoaches actief in Spoorhoek

De monitorgroep Spoorhoek zet straatcoaches in om overlast in de Spoorwegstraat te verminderen. De coaches zijn intermediair tussen de groep dak- en thuislozen, bewoners en de opvangorganisatie. Zij spreken mensen die overlast geven hierop aan en functioneren als aanspreekpunt voor bewoners en de maatschappelijke opvang. De straatcoaches lopen in tweetallen zes avonden per week rondes

door de Spoorhoek en Steenstraat. Hiermee zijn de coaches een extra stel ogen in het gebied. Zij staan in nauw contact met de politie, handhavers en de wijkcoaches. Drie straatcoaches zijn april jongstleden gestart en de resultaten zijn positief. In de volgende wijkkrant zullen we meer aandacht besteden aan het werk en de resultaten!

Tekst Martijn Stappers (Team Leefomgeving)

Colofon

De wijkkrant Spijkerkwartier wordt huis aan huis bezorgd in het Spijkerkwartier (Spijkerbuurt, Spoorhoek, Boulevardkwartier en een deel van het Statenkwartier).

Redactie: Rudolf Beijerman, José Botman, René Gademann, Foeke Galema, Trudi Hendriks, Rick Kewal, Anita van Rootselaar, Peter Weenink

Tekstadvies: Hester Macrander

Vormgeving: Harald Slaterus

Drukker: Drukkerij HPC

Opplage: 4.000

Verschijsning: 4x per jaar (lente, zomer, herfst en winter)

Contact wijkmedia: info@mijnspijkerkwartier.nl

Website: mijnspijkerkwartier.nl

Facebook: www.facebook.com/mijnspijkerkwartier

Twitter: twitter.com/spijkerkwartier

Alles weten over het Spijkerkwartier? Volg en like ons op Facebook en Twitter en/of ga naar mijnspijkerkwartier.nl.

Diverse contactinformatie:

Wijkcentrum de Lommerd: Spijkerstraat185 a, info@lommerd.nl

Gemeente: 0900-1809

Afvalophaaldienst Sita: 026-4460490

Politie: 0900-8844

Wijkagent: Frank Daeselaar, frankdaeselaar@politie.nl

Drugsoverlast melden: 026-35424299

Kopij aanleveren:

Kopij voor de winteruitgave dient te worden aangeleverd voor 10 oktober 2017 via **wijkkrantspijkerkwartier@gmail.com**. Ingezonden brieven en artikelen zijn welkom en vallen onder verantwoordelijkheid van de auteur. De redactie behoudt zich het recht voor stukken te redigeren, in te korten of te weigeren zonder opgaaf van redenen. Anonieme brieven worden niet geplaatst, behalve in bijzondere situaties en op voorwaarde dat naam en adres bij de redactie bekend zijn. Ingezonden foto's dienen apart aangeleverd te worden in een resolutie van tenminste 300 dpi bij een formaat van tenminste 10 x 10 centimeter, in JPEG of TIF bestandsformaat. Toestemming van de maker is vereist en dient, tezamen met de naam van de maker, expliciet vermeld te worden bij het aanleveren van de foto's. Inzending geeft de redactie het recht het artikel en/of de foto in gedrukte, elektronische en/of enige andere vorm vast te leggen, te vermenigvuldigen dan wel openbaar te maken via de Wijkkrant Spijkerkwartier en website.

Foto 1, zwaan: Luthse Kerk, Spoorwegstraat. Foto 2, buitenlamp: Kastenlaan.
Foto 3, mozaïek: Emmasstraat

Oplossing Spijkerzoekplaatje:

JUFFROU THEEZAKJE EN MENEER BOON

De Telemarketeer

'Neem je telefoon nou op!' roept juffrouw Theezakje. 'Daar ga ik niet aan beginnen, het is een buitenaards netnummer.' antwoordt meneer Boon vastberaden. 'En iets waar ik geen herkenning bij heb, laat ik gewoon door rinkelen.' vervolgt hij verder.

'Doe mij nou een plezier, want mijn oren beginnen uit elkaar te barsten.' zegt juffrouw Theezakje met een vleugje irritatie in de stem.

Met enige tegenzin pakt meneer Boon de hoorn van de haak.

'Hallo, u spreekt met Herman Boon.' 'Goedemiddag meneer, het is vandaag uw geluksdag. 'Fijn dat ik u mag treffen, want u maakt nu automatisch kans op tienduizend filterzakjes.'

'Pardon, ben je nou helemaal betoeterd!' schreeuwt Herman nogal aangedaan. 'Daar heb ik absoluut geen behoefte aan meneer, dus als u het niet erg vindt, hang ik weer op.'

'Wie was dat nou?' vraagt Suzet uit nieuwsgierigheid. 'Geen idee, ik krijg er in ieder geval een vreemd smaakje van en ik zei het toch, buitenaards.'

Tekst: Rick Kewal

Strip: illustratiestudio Anne Luchies